

Ιεχωβάδες - «Η ΠΡΟΦΗΤΙΚΗ ΤΑΞΗ» 1975

της κ. Άννας Μπουρδάκου, μέλους του Δ.Σ. της Π.Ε.Γ.

Το κυβερνών σώμα της εταιρίας «Σκοπιά» προφήτευσε το τέλος του κόσμου

για το έτος 1975. Δεν είναι κάτι καινούργιο.

Επανελημμένα και πριν το 1975, ακόμη κι επί της εποχής του Ρώσσελ, είχαν εξαγγελθεί πολλές και ποικίλες χρονολογίες για το «τέλος του παρόντος κόσμου».

Η ιστορία φανέρωσε τον ψευδοπροφήτη. Οι «άρχοντες» της «Σκοπιάς» όμως δεν διδάχθηκαν από τα λάθη του παρελθόντος κι έτσι έφθασαν και στο 1975, για το οποίο, δέκα περίπου χρόνια πριν, είχαν αρχίσει τις εξαγγελίες.

Πραγματικός βομβαρδισμός, μέσω των διαφόρων εντύπων της εταιρίας. Οι οπαδοί ζούσαν μεταξύ προσμονής της "Χιλιετούς Βασιλείας στη γη" και πανικού, ώστε να προφθάσουν, μέχρι το «τέλος του παρόντος κόσμου», να είναι συνεπείς στα εντάλματα του «πιστού και φρόνιμου δούλου».

Είχαν γράψει:

1966 «Ζωή Αιώνια στην Ελευθερία των Γιών του Θεού», σελ. 28-29: «Σ' αυτόν τον εικοστό αιώνα έχει επιτελεστεί μια ανεξάρτητη μελέτη, η οποία δεν ακολουθεί

τυφλά κάποιους παραδοσιακούς χρονολογικούς υπολογισμούς του Χριστιανικού κόσμου. Ο χρονολογικός πίνακας που δημοσιεύουμε, ο οποίος προκύπτει απ' αυτήν την ανεξάρτητη μελέτη, τοποθετεί χρονολογικά τη δημιουργία του Αδάμ στο έτος 4.026 π.Χ. Σύμφωνα μ' αυτήν την αξιόπιστη βιβλική χρονολογία, **το έτος 1975μ.Χ. θα λήξουν έξι χιλιάδες χρόνια από τότε που δημιουργήθηκε ο άνθρωπος η δε εβδόμη περίοδος χιλίων ετών ανθρώπινης Ιστορίας θ' αρχίσει το Φθινόπωρο του έτους εκείνου»** (Υπογράμμιση δική μας).

1969 «ΞΥΠΝΑ», 83-69, σελ. 15: «6.000 ΕΤΗ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΕΛΕΙΩΝΟΥΝ ΤΟ 1975».

Τα επακόλουθα αυτής της «προφητείας» ήταν θλιβερά για τους «μάρτυρες του Ιεχωβά».

Από το βιβλίο του Ρέϋμοντ Φράντζ **«Κρίση συνείδησης» σελ. 248**, παραθέτουμε πιο κάτω μερικά αποσπάσματα για την νέα αυτή «προφητεία» και για τις επιδράσεις στη ζωή των οπαδών:

«Όλες αυτές οι δηλώσεις σαφώς αποσκοπούσαν στο να θερμάνουν και να δυναμώσουν την ελπίδα και την προσδοκία. Δεν αποσκοπούσαν στο να καταπραΰνουν ή να αποδυναμώσουν και να χαλιναγωγήσουν ένα πνεύμα εξημμένης αναμονής... Ήδη από το ξεκίνημά της, η ιστορία της ήταν ιστορία ανάπτυξης των ελπίδων των ανθρώπων σε ορισμένες ημερομηνίες, μόνο και μόνο για να παρέλθουν αυτές οι ημερομηνίες κι ελπίδα να μην εκπληρωθεί».

Σελ. 249: *«Πως θα μπορούσε ένας "πιστός και φρόνιμος δούλος" να πει πιθανόν κάτι τέτοιο δηλαδή, ουσιαστικά, να πει 'ναι, είναι μεν αλήθεια ότι ο Κύριός μου το είπε αυτό, αλλά μη δίνετε μεγάλη σημασία στα λόγια τον αντίθετα συνειδητοποιείστε ότι αυτό που εγώ σας λέω πρέπει να λειτουργεί ως η κατευθυντήρια δύναμη στη ζωή σας'».*

Εωσφορική η έπαρση του «πιστού και φρόνιμου δούλου» στην προσπάθεια να θέσει τον θρόνο του υπεράνω του θρόνου του Κυρίου. Η αυθεντία την οποία προβάλλει, ο απολυταρχικός τρόπος με τον οποίο μεταχειρίζεται τους οπαδούς του, επιβάλλοντας τον εαυτόν του σαν τον μοναδικό «σωτήρα» κάνει εμφανές και το μέγεθος της επικινδυνότητάς του.

Σελ 250: *«Το φύλλο της "Διακονίας της Βασιλείας" τον Μαΐου τον 1974 αφού αναφερόταν στο "βραχύ χρόνο" που απέμενε έλεγε: Ακούμε εκθέσεις για αδερφούς οι οποίοι πωλούν τα σπίτια και την περιουσία τους και σχεδιάζουν να περάσουν τις υπόλοιπες μέρες τους σ' αυτό το παλαιό σύστημα στην υπηρεσία σκαπανέα. Ασφαλώς, αυτός είναι ένας ωραίος τρόπος να δαπανήσει κανείς το βραχύ χρόνο που απομένει μέχρι τέλος του πονηρού κόσμου. Αρκετοί μάρτυρες έπραξαν αυτό ακριβώς. Μερικοί πούλησαν τις επιχειρήσεις τους, εγκατέλειψαν τις δουλειές τους, πούλησαν σπίτια και αγροκτήματα και μαζί με τις συζύγους και τα παιδιά τους μετέβησαν σε άλλες περιοχές για να υπηρετήσουν εκεί όπου η ανάγκη ήταν μεγαλύτερη, υπολογίζοντας ότι τα χρηματικά τους κεφάλαια θα επαρκούσαν για να περάσουν μέχρι το 1975. Μερικοί **ανέβαλαν χειρουργικές επεμβάσεις** με την ελπίδα ότι με την έναρξη της χιλιετηρίδας θα εξαλειφόταν αυτή η ανάγκη.*

Όταν το 1975 παρήλθε και τα κεφάλαιά τους εξαντλήθηκαν, η υγεία τους χειροτέρευε σοβαρά, έπρεπε τώρα να προσπαθήσουν ν' ανταπεξέλθουν τη σκληρή

πραγματικότητα και να ανασυγκροτηθούν όπως μπορούσαν» (οι υπογραμμίσεις δικές μας).

Η «Σκοπιά», λοιπόν, αποδεικνύεται στις προφητείες της ψευδοπροφήτης. Βέβαια, αυτό είναι κάτι που αφορά στην αξιοπιστία της, που όμως δείχνει να μη την απασχολεί και να μη του δίνει καμμία σημασία. Η «Σκοπιά» είναι επιχείρηση και στο εμπόριο υπάρχουν διακυμάνσεις, αρκεί στην συνέχεια να αυξάνονται τα κέρδη. Σε τούτο είναι πολύ επιτυχημένη. Το σοβαρό και τραγικό είναι το αποτέλεσμα αυτής της αδίστακτης τακτικής της εταιρίας και των επιπτώσεων στη ζωή των θυμάτων της. Είναι γνωστή η αναληψία του «δούλου» προς τους οπαδούς του, όμως οι συνέπειες αυτής της πραγματικότητας όπως τις παρουσιάζει ο Ρ. Φράντζ, ένας άνθρωπος μέσα από το σώμα του «δούλου», δίνουν μια άλλη διάσταση στο όλο πρόβλημα.

Σελ. 253-254: «Το 1975 παρήλθε όπως είχε παρέλθει το 1881, το 1914, το 1918, το 1920, 1925 καθώς και τα πρώτα χρόνια μετά το 1940. Αισθανόμουν ότι το πραγματικό θέμα πήγαινε πολύ πιο πέρα από το αν κάποιος είναι ακριβής η ανακριβής... Μου φαινόταν ότι ο πραγματικά σπουδαίος παράγοντας είναι το πως τέτοιες προρρήσεις τελικά αντανakλούν στο Θεό και στο Λόγο του.

Όταν άνθρωποι διατυπώνουν τέτοιες προρρήσεις και ισχυρίζονται ότι το κάνουν με βάση τη Βίβλο, όταν γι' αυτές τις προρρήσεις διαμορφώνουν επιχειρηματολογία από τη Βίβλο και υποστηρίζουν ότι αυτοί είναι ο **αγωγός** 'επικοινωνίας του Θεού' τότε ποιο είναι το αποτέλεσμα, **όταν οι προρρήσεις τους αποδείχνονται ψευδείς;** Μήπως κάτι τέτοιο τιμάει το Θεό και οικοδομεί πίστη σ' αυτόν και στην αξιοπιστία του Λόγου του; Ή μήπως το αποτέλεσμα είναι το αντίθετο.

Στη σελίδα 632 'Η Σκοπιά' της 15^{ης} Οκτωβρίου 1976 αναγράφει: «**Ίσως μερικοί που υπηρετούσαν το Θεό, έχουν διαμορφώσει τη ζωή τους σύμφωνα με μια εσφαλμένη άποψη σχετικά με το τι θα συμβεί σε μια ορισμένη χρονολογία ή σ' ένα ορισμένο έτος**». Αντί ν' αναλάβει τις ευθύνες της, η Σκοπιά επιρρίπτει στους αναγνώστες της την ευθύνη για την 'εσφαλμένη άποψη' αποδίδει σ' αυτούς την δική της πρωταρχική ευθύνη ότι νόμισαν 'ότι η βιβλική μέτρηση του χρόνου αποκαλύπτει μια ιδιαίτερη χρονολογία' λες και δεν ήταν η Σκοπιά εκείνη που από το 1968 άρχισε να προσδίδει σημασία στο 1975 και ενόψει αυτού του έτους να τονίζει την έναρξη της χιλιετούς Βασιλείας του Χριστού...».

Σελ. 255: «Εάν η άποψη της Σκοπιάς ήταν να μην παραμελούν οι αδερφοί τις δραστηριότητές τους από 'εσφαλμένη άποψη για το τι θα συνέβαινε σε μια ορισμένη χρονολογία' γιατί δεν το έλεγε αυτό από το 1968, ή από το 1970 ή από το 1972, όταν ήταν φανερό ότι **χιλιάδες παιδιά Μαρτύρων εγκατέλειπαν το σχολείο, μόλις τελείωναν την στοιχειώδη εκπαίδευση όπως λόγου χάρη, στην Ελλάδα, όπου τα περισσότερα από τα παιδιά των Μαρτύρων εκείνης της περιόδου τελείωναν μόνο το Δημοτικό Σχολείο** ή όταν χιλιάδες Μάρτυρες εγκατέλειπαν τις εργασίες τους ή πουλούσαν τα σπίτια τους προγραμματίζοντας τον οικονομικό τους προϋπολογισμό μέχρι το 1975; Γιατί δεν έλεγε ότι ήταν εσφαλμένη άποψη;» (Υπογράμμιση δική μας).

Την απάντηση θα μας την δώσει ο Ρ. Φράντζ, σαν αυθεντικός μάρτυρας, που ζούσε τα γεγονότα αυτά. Η σκέψη του αφυπνίστηκε, κάτι γκρεμίστηκε μέσα του, είδε τις μάταιες θυσίες τόσων χρόνων κι άκουσε τη φωνή της συνείδησής του.

Γι' αυτό γράφει:

Σελ. 113: «Στα χρόνια που πέρασαν παρακάθησα σε πάρα πολλές συνεδριάσεις όπου συζητιόνταν ζητήματα που μπορούσαν να **επιδράσουν σοβαρά στη ζωή των ανθρώπων**. ωστόσο σ' εκείνες τις συνεδριάσεις, η **Βίβλος δεν εμφανίστηκε** ούτε στα χέρια, ούτε στα λόγια πρακτικά κανενός από τους συμμετέχοντες στη συζήτηση.

Πολλά μέλη του Κυβερνώντος Σώματος παραδέχονταν, ότι διαπίστωναν ότι ήταν τόσο απασχολημένοι με διάφορα ζητήματα, ώστε είχαν πολύ λίγο χρόνο μελέτης της Βίβλου. Δε μεγαλοποιούμε το ζήτημα, αν πούμε ότι το μέσο μέλος του Κυβερνώντος Σώματος δε δαπανούσε περισσότερο χρόνο για μελέτη απ' όσο πολλοί 'απλοί' Μάρτυρες. Μάλιστα μερικές φορές, δαπανούσαν λιγότερο χρόνο από τους τελευταίους. Αξίζει να σημειωθεί ότι σ' αυτήν την κατάσταση βρίσκονταν μερικοί από εκείνους που υπηρετούσαν στην Εκδοτική Επιτροπή (η οποία συμπεριλάμβανε τους αξιωματούχους και τους Διευθυντές του Συλλόγου της Πενσυλβανίας). Τούτο συνέβαινε επειδή είχαν ν' ασχοληθούν με μια τεράστια ποσότητα γραπτών. Στις λίγες περιπτώσεις για τις οποίες προγραμματίστηκε κάποια αποκλειστικά Γραφική συζήτηση, η συζήτηση αυτή αφορούσε γενικά σε κάποιο άρθρο, ή σε άρθρα της "Σκοπιάς", τα οποία είχαν προετοιμαστεί από κάποιο μέλος αλλά γι' αυτά υπήρχε κάποια αντίρρηση. Κατά κανόνα στις περιπτώσεις αυτές συνέβαινε το εξής παρ' όλο που το θέμα τους είχε γνωστοποιηθεί μία ή δύο εβδομάδες πριν ο Μίλτον Χένσελ, ο Γκραντ Σουίτερ ή κάποιο άλλο μέλος ένιωθε την υποχρέωση να πει: 'Εγώ, μόνο μια ματιά έριξα ή μουν πολύ απασχολημένος...'. 'Όμως το ερώτημα που ερχόταν στο μυαλό μου ήταν, πως, λοιπόν, μπορούν να ψηφίζουν με καλή συνείδηση και να εγκρίνουν το υλικό που συζητιέται εφόσον δεν μπόρεσαν να στοχαστούν πάνω σ' αυτό και να ερευνήσουν τις Γραφές για να το ελέγξουν; Από τη στιγμή που θα δημοσιευτεί το εν λόγω υλικό θεωρείται ως **'αλήθεια'** από εκατομμύρια ανθρώπους. Ποια εργασία γραφείου μπορεί να εξισωθεί σε σπουδαιότητα με τούτο;» (οι υπογραμμίσεις δικές μας).

Εύλογο το ερώτημα του Ρ.Φράντζ: **«Τι μπορεί να εξισωθεί σε σπουδαιότητα με την αλήθεια;»**. Η απάντηση για την «Σκοπιά», απλή και σαφής: **Οι εκδοτικές της δραστηριότητες**. Δεν την

ενδιαφέρει η αλήθεια κι ουδέποτε την εκήρυξε. Από την εποχή της ιδρύσεώς της, δεν παρουσίασε κάτι δικό της. Συνέθεσε ένα συνονθύλευμα διδασκαλιών-απόψεων, από τις διάφορες αιρετικές ομάδες της εποχής εκείνης, των εσχατολογικών αναζητήσεων, προτεσταντικής προέλευσης. Δημιούργησε μία οικονομικοπολιτική κίνηση, της φόρεσε ένα θεοκρατικό μανδύα και την ονόμασε «θρησκεία». Μάλιστα διεκδικεί και αυθεντία σε σχέση με τη χριστιανική διδασκαλία.

1973 «Σκοπιά», σελ 342: «Καλύτερο είναι να γνωρίσετε τώρα και όχι όταν θα είναι αργά, ότι υπάρχει μία αυθεντική προφητική τάξις Χριστιανών μεταξύ μας και να

δεχθήτε να ενεργήσετε απέναντι στο άγγελμα της Αγίας Γραφής 'ουχί ως λόγον ανθρώπων αλλά (καθώς είναι αληθές) λόγον Θεού' (Α' Θεσ. Β 13). Εκείνοι που περιμένουν αναποφάσιστα ώσπου να βγουν αληθινά αυτά που διακηρύττουν οι Χριστιανοί μάρτυρες του Ιεχωβά πρέπει να γνωρίσουν επίσης ότι "εστάθη προφήτης εν μέσω αυτών"».

«Σκοπιά», 1-4-2000, σελ. 17: «Σήμερα ο Ιεχωβά έχει μια ομάδα υπηρετών που ενεργούν ως προφήτες και διεξάγουν ένα έργο παρόμοιο με του Ιερεμία».

Κι οι οπαδοί; Τόλμησαν να μην υπακούσουν στο «άγγελμα της προφητικής τάξης του Θεού»; Ούτε καν σαν υποψία δεν επέρασε από τη «σκέψη» τους, να αμφισβητήσουν τον «πιστό και φρόνιμο δούλο», τον σύγχρονο Ιερεμία. Έδειξαν, λοιπόν, την αρμόζουσα οσιότητα, πειθαρχία κι αποδοχή στο «άγγελμα» εμπράκτως, εν όψει του τέλους. «Επώλησαν τα υπάρχοντά τους», δεν μερίμνησαν για την υγεία, την δική τους ή των παιδιών τους, αλλά αφιερώθηκαν στο «έργο» για την προώθηση των προϊόντων της εταιρίας.

Πόσο επικίνδυνη, αλήθεια, αποδεικνύεται η Σκοπιά για τον κάθε άνθρωπο ξεχωριστά, αλλά και για την κοινωνία στο σύνολο! Στην περίπτωσή μας, η καταγγελία δεν προέρχεται από τους «εχθρούς» της, όπως συχνά ισχυρίζεται. Η αποκάλυψη γίνεται εκ των έσω, η φωνή της συνείδησης ενός δικού της ανθρώπου, ενός δικού της θύματος... αποκαλύπτει!

Από το περιοδικό ΔΙΑΛΟΓΟΣ τεύχος 40

Πηγή: http://www.egolpion.com/prhfhteies_1975.el.aspx

